

vocaal ensemble *Alkan*

&

o.l.v.
Martine des Tombe

zingen

Monteverdi • Schütz
Haydn • Brahms • Hindemith
Khan • Diepenbrock

m.m.v.
Jan-Diether v.d. Berg *bariton*
Marjan v.d. Akker *piano*

zaterdag 20 mei

Amsterdam

15.30 uur

zondag 21 mei 2000

Maastricht

Dubbelconcert

Kamerkoor *Quartna* en Vocaal Ensemble *Alkan*

Deze middag verzorgen Kamerkoor Quartna uit Maastricht, Vocaal Ensemble Alkan uit Amsterdam en de tenor Jan-Diether van den Bergh, begeleid door Marjan van den Akker (piano), een optreden met kamermuziek van Monteverdi, Schütz, Brahms, Schubert, Haydn, Grieg, Diepenbrock, Khan en Hindemith. De muzikale leiding is in handen van Martine des Tombe.

Vocaal Ensemble Alkan werd opgericht in 1975 en Kamerkoor Quartna in 1985. Beide koren geven regelmatig concerten met meerstemmige muziek uit diverse stijlperiodes. Beide koren staan onder leiding van Martine des Tombe, die piano studeerde in Parijs en Maastricht en sinds 1995 koordirectie studeert aan het Sweelinck Conservatorium Amsterdam.

Jan-Diether van den Bergh en Marjan van den Akker vormen sinds drie jaar een duo. Marjan is pianoleerlinge van Martine des Tombe, Jan-Diether maakt deel uit van Quartna en volgde enkele jaren een zangopleiding.

PROGRAMMA

Alkan

MONTEVERDI

- I Cor mio mentre vi miro
- II Sfogava con le stelle
- III Anima mia, perdona
- IV Che se tu se' 'l cor mio

Quartna

HAYDN

- I Der Greis
- II Die Warnung
- III Aus dem Dankliede zu Gott

Intermezzo

Jan-Diether van den Bergh en Marjan van den Akker

SCHUBERT

- I Frühlingsglaube
- II Das sie hier gewesen!

Alkan

SCHÜTZ

- I Die mit Tränen säen
- II So fahr ich hin
- III Unser keiner lebet ihm selber

——— pause ———

Alkan

KHAN

HINDEMITH

Chanson exotique
Tauche deine Furcht

Intermezzo

Jan-Diether van den Bergh en Marjan van den Akker

GRIEG

- I Langs ei Å
- II En Svane
- III Våren
- IV Jeg elsker Dig

Quartna

DIEPENBROCK

BRAHMS

Wandrer's Nachtlid
I Rosmarin
II Beherzigung
III Im Herbst

Quartna & Alkan

IV Vergangen ist mir Glück
und Heil

Programmatoelichting

Claudio Monteverdi

(1567-1643)

Monteverdi componeerde zowel in de renaissance- als in de barokstijl. Het belangrijkste verschil tussen de twee stijlen is dat in de Barok de muziek geen voorrang meer krijgt boven de tekst, maar dat de barokcomponist de tekst prioriteit geeft. De expressieve waarde van de inhoud van de tekst wordt in muziek gestalte gegeven, onder meer door het veelvuldige gebruik van dissonanten. De madrigalen die Alkan vanmiddag zingt komen uit Monteverdi's vierde en vijfde madrigalenboek en zijn nog net in de laat-renaissancestijl. Hoewel het geheel al een veel vrijere indruk maakt dan de koorwerken van vroegere Renaissance-componisten blijft de tekst nog onderworpen aan de muziek.

Heinrich Schütz

(1585-1672)

Schütz, een Duitse barokcomponist, onderging veel Italiaanse invloeden. Hij was leerling van Gabrieli, en had ook contact met Monteverdi. Zijn werken wemelen van de muzikale figuren die betekenis hebben, waardoor zijn muziek een zeer dramatische, beeldende geladenheid krijgt. In het motet *Unser keiner lebet ihm selber* komt dit bijvoorbeeld tot uitdrukking als wordt gezongen: 'Wir leben, oder sterben'. Klinkt het 'Wir leben' vreugdevol in majeur; 'oder sterben' daarentegen staat onmiddellijk daarna in mineur en krijgt een neergaande melodische lijn. De gevoelswaarde van de tekst krijgt hier zeer direct uitdrukking waarmee de muziek voor een belangrijk deel wordt bepaald door de inhoud van de tekst.

Joseph Haydn

(1732-1809)

Het voorwoord bij Haydn's *Drei-und vierstimmige Gesänge mit Klavierbegleitung* vertelt dat deze werken naar zijn eigen zeggen

‘*con amore in glücklichen Stunden, ohne Bestellung*’ geschreven zijn. Haydn was op dit moment negenenzestig en had net de *Jahreszeiten* voltooid. Zijn bedoeling was 25 stukken te schrijven, maar hij kwam maar tot 13. Hij kon namelijk geen nieuwe teksten meer vinden doordat, naar zijn zeggen, ‘*die wenigsten Dichter musikalisch dichten*’. De teksten zijn zowel wereldlijk als religieus en zijn vaak in combinatie met de muziek ook een beetje grappig. Een goed voorbeeld hiervan is *Der Greis* waarin het eerste gedeelte van de tekst samen met het trage tempo en de verticale zetting een effect van grote vermoeidheid oproept.

Johannes Brahms (1833-1897)

De stukken van Brahms komen uit de *Weltliche a capella Gesänge*. Ze zijn een mooi voorbeeld van de diversiteit van Brahms’ compositiestijl. In *Vergangen ist mir Glück und Heil* gebruikt hij alleen grote en kleine drieklanken, wat de compositie een modaal karakter geeft. Harmonisch gezien is *Im Herbst* veruit het meest romantische stuk. In *Beherzigung*, op een tekst van Goethe, gebruikt hij een imitatorische techniek, waarbij sopraan en tenor, en alt en bas als in een canon inzetten. Hij voert deze techniek echter niet door tot het eind. Ook *Rosmarin* is een typisch romantisch stukje. De tekst krijgt een iets ander tintje als we weten dat ‘*rosmarin*’ staat voor hoop, rozen voor liefde en ‘*im Garten*’ en ‘*unter dem Linden gehen*’ voor het bedrijven van de liefde.

Alphons Diepenbrock (1862-1921)

Wanderers Nachtlied (1884) is een van de 5 *Gesänge nach Goethe*. Op één uitzondering na zijn alle stukken van Diepenbrock gebaseerd op literaire teksten. De teksten die hij gekozen heeft voor zijn liederen geven veelal uiting aan gevoelens van innerlijke rust, dromerigheid en nachtelijke ambiance. *Wanderers Nachtlied* is hier een mooi voorbeeld van: de stilte in de natuur als voorbode van de eeuwige rust na de dood.

Paul Hindemith

(1895-1963)

Hindemith's muziek werd tot 1927 gekenmerkt door een zeer vrij gebruik van dissonanten. Hij componeerde in een eigenzinnige contrapuntische stijl waarin de verschillende melodische lijnen een extreem chromatisch verloop konden hebben. Men noemde zijn muziek eerst 'atonaal', maar tegenwoordig wordt deze stijl noch als atonaal, noch als tonaal beschouwd.

Na 1927 veranderde Hindemith zijn stijl. Hij formuleerde bewust een nieuw tonaal systeem met als belangrijkste uitgangspunt bepaalde akoestische wetten. Hiermee zette hij de traditie van tonaliteit uit de achttiende en negentiende eeuw op eigenzinnige wijze voort. Het resultaat was een zeer individuele stijl van chromatisch geaccentueerde tonaliteit. Met name het gebruik van de intervallen secunde, kwart en kwint vallen er in op.

In het algemeen werd Hindemith's nieuwe stijl minder gewaardeerd dan de veel spontanere componeertrant uit zijn jonge jaren. De twaalf madrigalen uit 1958 gelden echter als kwalitatief zeer hoogstaande werken uit zijn latere periode.

Hidayat Inayat-Khan

(1917)

De muziek van Hidayat Inayat-Khan kenmerkt zich door een vermenging van oosterse raga-systemen en meerstemmigheid met de basisprincipes van de westerse muziek. Met zijn *Chanson Exotique* geeft Alkan alvast een voorproefje van het jubileumconcert in november van dit jaar.

Cor mio, mentre vi miro
Cor mio, mentre vi miro,
visibilmente mi trasformo
in voi,
e trasformato poi,
in un solo sospir
l'anima spiro.
O bellezza mortale,
O bellezza vitale,

poiché sí tosto un core per te
rinasce, e per te nato more.

Sfogava con le stelle
Sfogava con le stelle
un inferno d'amore
sotto notturno ciel
il suo dolore,
e dicea fisso in loro:

“O imagini belle
de l'idol mio ch'adoro,
sí com'a me mostrate
mentre così splendete
la sua rara beltate,
così mostraste a lei
i vivi ardori miei.
La fareste col vostr'aureo
sembiante
Pietosa sì come me fat'a-
mante.”

*Liefste, als ik naar je kijk
word ik zichtbaar in jou
veranderd;
en aldus veranderd,
adem ik mijn ziel uit
met een enkele zucht.
O dodelijke schoonheid!
O verkwikkende schoonheid,
want zodra een hart door jou
geboren wordt,
sterft het ook weer door jou.*

*Een van liefde smachtende
man klaagde onder de
nachtelijke hemel
zijn leed tegen de sterren,
en terwijl hij naar ze keek
zei hij:
“O lieflijke beelden
van mijn aanbedene,
net zoals jullie stralen
haar uitzonderlijke
schoonheid aan mij tonen,
moeten zij haar het vuur
tonen dat mij verteert!
Dan zou jullie gouden
schijnsel mededogen in haar
wekken, zoals het in mij
liefde heeft gewekt.”*

Anima mia, perdona

Anima mia, perdona
a chi t'è cruda sol
dove pietosa esser non può.
Perdona a questa, solo nei
detti e nel sembiante
rigida tua nemica,

ma nel core pietosissima
amante.

E, se pur hai desio
di vendicarti.

Deh! qual vendetta aver puoi
tu maggiore del tuo proprio
dolore?

Che se tu se' 'l cor mio

Che se tu se' 'l cor mio
come se' pur
mal grado del cielo
e de la terra,
qualor piangi e sospiri,
quelle lagrime tue son
il mio sangue,
quei sospiri il mio spirto
e quelle pene e quel dolor,
che senti,
son miei, non tuoi, tormenti.

Der Greis

Hin ist alle meine Kraft
Alt und schwach bin ich
Wenig nur erquicket mich
Scherz und Lebenssaft.
Hin ist alle meine Kraft
Meiner Wangenrot ist

*Liefste, vergeef de wreed-
heid van haar die geen
mededogen mag tonen.*

*Vergeef haar, enkel in
woorden en voorkomen
is zij jouw onverbiddelijke
vijand,*

*maar in haar hart is zij jouw
meest toegewijde minnares.*

En, mocht je toch

op wraak zinnen,

*ach, welke wraak zou jouw
smart kunnen overtreffen?*

Omdat je mijn liefste bent,

*hemel en aarde ten spijt,
zijn,*

*elke keer dat je weent of
zucht, jouw tranen*

mijn bloed,

jouw zuchten mijn ziel,

*en zijn de smart en de pijn
die je voelt*

mijn kwellung, niet de jouwe.

De grijsaard

Al mijn kracht is weg

Oud en zwak ben ik

Scherps en druivensap ver-
frissen mij nog maar weinig.

Al mijn kracht is op

Het rood van mijn wangen is

inweggeflohn.
Der Tot klopft an meiner Tür

Unerschreckt mach ich
ihm auf
Himmel habe Dank!
Ein harmonischer Gesang war
mein Lebenslauf.

Die Warnung
Freund ich bitte hüte dich
Skorpionen schleichen sich
unter jeden Stein
Und da wo es dunkel ist
Pfleget oft Betrügerei und List
versteckt zu sein.

Aus dem Dankliede
zu Gott
Du bist's dem Ruhm
und Ehre gebuhret
Und Ruhm und Ehre
bring ich dir.
Du, Herr, hast stets
mein Schicksal regieret
Und deine Hand war
über mir

Die mit Tränen säen
(Psalm 126)
Die mit Tränen säen,
werden mit Freuden ernten.

Sie gehen hin und weinen

verdwenen
De dood klopt aan
mijn deur
Onverschrokken maak ik
die open
Hemel heb dank
Een harmonisch gezang
was mijn levensloop.

De Waarschuwing
Vriend, ik vraag je, pas op.
Schorpioenen verstoppen
zich onder iedere steen
En daar waar het donker
is, is vaak list en bedrog
verborgen.

Danklied aan God
U hoort glorie en lof
En glorie en lof betuig ik U
Heer, gij hebt steeds mijn
lot bepaald
En Uw hand beschermde
mij.

Zij die met tranen
zaaien
Zij die met tranen zaaien
Zullen blij zingend de
oogst binnenhalen.
Ze gaan al wenend heen

und tragen edlen Samen
und kommen mit Freuden

und bringen ihre Garben.

*de zaaizak om de schouder,
en zullen blij zingend naar
huis teruggaan
met schoven op hun rug.*

So fahr ich hin
So fahr ich hin zu Jesu Christ,
mein Arm tu ich ausstrecken,
so schlaf ich ein und ruhe
fein,
kein Mensch kann mich
aufwecken,
denn Jesus Christus,
Gottes Sohn,
der wird die Himmelstür
auftun,
mich führen zum ewigen
Leben.

*Nu ga ik naar Jezus Christus,
ik strek mijn arm uit,
nu slaap ik in en rust uit,*

*geen mens kan mij
opwekken,
alleen Jezus Christus,
de zoon van God,
Hij zal de hemelpoort
openen,
mij naar het eeuwige leven
leiden.*

Unser keiner lebet
ihm selber
(Romeinen 14,7-8)
Unser keiner lebet ihm selber

und keiner stirbet ihm selber

leben wir, so leben wir
dem Herren,
sterben wir, so sterben wir
dem Herren,
darum wir leben oder sterben,
so sind wir des Herren.

*Niemand van ons leeft voor
zichzelf alleen,
niemand sterft voor zichzelf
alleen,
zolang wij leven, leven wij
voor de Heer,
en sterven wij, dan sterven
wij voor de Heer:
of wij leven of sterven,
Hem behoren wij toe.*

Chanson Exotique

O mon Ego captivant;

Tant de fois vainqueur dans
la lutte;

Je te frappe et te brise;

te détruis à néant;

Et chaque fois tu reviens
à la vie.

Sous la face illusoire;

De ce masque prétentieux,
je te cache;

Ne pouvant te réduire;

mais malgré ta victoire;

Ta vision reste odieuse
à autrui.

Avec humilité;

Je m'assois sur le sol
poussiereux ;

Baissant la tête et les yeux;
dominant ma pensée;

C'est alors ton tour d'être
vaincu.

Tauche deine Furcht

Tauche deine Furcht in
schwarzen Wein,

Einsamer! Die dunklen
Vögel ziehen.

Es wird eine lange Reise
sein.

*O, Ego dat mij gevangen
houdt;*

Zo vaak winnaar in de strijd;

Ik sla jou en breek jou;

verpulver jou tot niets;

*En telkens weer kom je
tot leven.*

*Achter het bedrieglijke
gezicht*

*Van dit aanmatigend
masker, verberg ik jou;*

*Onmachtig jou te
onderwerpen;*

maar ondanks jouw victorie;

*Blijft jouw verschijning af-
schuwelijk voor een ander.*

Met nederigheid;

*Ga ik zitten op de stoffige
grond;*

Buig mijn hoofd en

sla mijn ogen neer;

beheers mijn denken;

*Dan zul jij op jouw beurt
overwonnen worden.*

Doop je vrees

in zwarte wijn,

eenzame! De donkere

vogels trekken weg.

het zal een lange reis zijn.

Gott ist nah und raunt.
 Vergeblich fliehen die
 Gedanken vor dem
 Blättertanz.
 Und zur Dämmerung ist
 der Tag gediehen.
 Auf ein leeres Grab fällt
 Sternenglanz...
 Tiefer mit dem letzten Mut
 zur Stille
 drücke in die Stirn
 den welken Kranz!
 (gedicht Josef Weinheber)

Wandrer's Nachtlied

Über allen Gipfeln
 ist Ruh,
 in allen Wipfeln
 spürest du kaum
 einen Hauch;
 Die Vögelein schweigen
 im Walde.
 Warte nur,
 balde ruhest du auch,
 Ruhest du auch, ruhest du
 auch, du auch.

Rosmarin

Es wollt die Jungfrau früh
 aufstehn,
 wollt in des Vaters
 Garten gehn.
 Rot Röslein wollt sie
 brechen ab, davon wollt sie
 sich machen ein Kränzelein
 wohl schön.

*God is nabij en murmelt.
 Tevergeefs vluchten
 de gedachten voor
 de dansende bladeren.
 En de dag is gerijpt
 tot schemering.
 Op een leeg graf valt
 de glans van de sterren...
 Daal met de laatste moed
 af naar de stilte,
 druk de verwelkte krans
 op het voorhoofd.*

*Boven alle toppen
 heerst rust
 Tussen alle kruinen
 bespeur je ternaauwernood
 een zuchtje wind
 De vogels zwijgen
 in het bos
 Wacht maar,
 weldra rust jij ook.*

*Het meisje wilde vroeg
 opstaan
 Zij wilde naar de tuin
 van haar vader
 Zij wilde rode rozen
 plukken, om daarvan een
 prachtige krans te maken*

Es sollt ihr Hochzeits-
kränzlein sein :
Dem feinen Knab, dem
Knaben mein.
Ihr Röslein rot, ich brech
euch ab, davon will ich mir
winden ein Kränzelein
so schön!

Sie ging im Grünen
her und hin,
statt Röslein fand sie
Rosmarin:
So bist du, mein Getreuer,
hin!
Kein Röslein ist zu finden,
kein Kränzelein so schön!

Sie ging im Garten her und
hin, statt Röslein brach sie
Rosmarin:
Das nimm du, mein
Getreuer, hin! Lieg bei dir
unter Linden, mein
Toten-Kränzlein schön!

Beherzigung
Feiger Gedanken, Bangli-
ches Schwanken, weibisches
Zagen, ängstliches Klagen,
Macht dich nicht frei,
Allen Gewalten zum Trutz
sich erhalten, nimmer sich
beugen, kräftig sich zeigen,

*Het zou haar trouwkrans
worden
Voor die lieve knaap, mijn
jongen
Zal ik jullie plukken,
rode roosjes
En ik zal daar een prachtige
krans mee vlechten*

*Zij liep op en neer
tussen het groen
In plaats van rozen
vond ze slechts rozemarijn
Zo ben je weg, mijn Liefste

Er is geen roos te vinden,
geen prachtige krans*

*Zij dwaalde door de tuin
In plaats van rozen plukte ze
rozemarijn
Neem dat mee, mijn Liefste
Leg bij je onder de linden
Ook mijn mooie
dodenkrans
(Rozemarijn is een rouw-
plant)*

Laffe gedachten, bang
twijfelen, vrouwelijk
schromen, angstig klagen,
maakt je niet vrij.
Trots weerstand bieden aan
ieder geweld, nooit buigen,
zich sterk betonen,

ruft die Armen der Götter
herbei, ruft die Armen der
Götter herbei!

Im Herbst

Ernst ist der Herbst, und
wenn die Blätter fallen, sinkt
auch das Herz,
sinkt auch das Herz
zu trübem Weh herab.
Still ist die Flur, und nach
dem Süden wallen die Sän-
ger stumm,
Wie nach dem Grab, wie
nach dem Grab.

Bleich ist der Tag, und
blasse Nebel schleiern
die Sonne,
die Sonne wie die Herzen,
wie die Herzen ein.
Früh kommt die Nacht:
denn alle Kräfte feiern,
und tief verschlossen ruht
das Sein, ruht das Sein.

Sanft wird der Mensch. Er
sieht die Sonne Sinken,
er ahnt, er ahnt des Lebens
wie des Jahres Schluss.
Feucht wird das Aug,
doch in der Träne Blinken,
entströmt des Herzen selig-
ster Erguss, seligster Erguss.

roept de zegen van
de goden over je af!

In de herfst

Serieus is de herfst, en als de
bladeren vallen verzinkt
ook het hart
in een doffe smart

Stil is de aarde en de zangvo-
gels trekken stom naar
het zuiden,
als naar het graf.

Bleek is de dag en
vale wolken versluieren
de zon
en de harten

De nacht komt vroeg, want
alle krachten nemen vrijaf,
en diep verborgen
rust het zijn.

Week wordt de mens,
hij ziet de zon zinken.
Hij voorvoelt het einde van
het leven als van het jaar.
Vochtig worden de ogen,
doch in de glans
van de tranen ontstaat
de meest gelukzalige
hartekreet.

Vergangen ist mir Glück
und Heil

Vergangen ist mir Glück und
Heil

und alle Freud auf Erden;
Elend bin ich verloren gar,

mir mag nicht besser werden.

Bis in den Tod leid ich

groß Not,
so ich dich, Lieb,

muß meiden;
geschieht mir ach,
o weh der Sach!

Muß ich mich dein
versehen,
groß Leid wird mir gesche-
hen.

Erbarmen tu ich mich so
hart,

das kommt aus Buhlers
Hulde,

die mich in Angst und Not
hat bracht,
und williglich das dulde.

Um dich allein,
Herzliebste mein,
ist mir kein Bürd zu schwere;
wär's noch so viel,

ich dennoch will in deinem
Dienst ersterben,
nach fremder Lieb

*Voorbij zijn mijn geluk en
voorspoed*

*en alle vreugde op aarde;
ik ben er ellendig aan toe,
ik ben verloren,*

*het komt niet meer goed met
mij.*

*Tot aan mijn dood lijd ik
grote smart,
als ik jou, liefste,
niet meer kan zien;
dat is het ergste wat mij kan
overkomen.*

*Als ik mij jou moet
ontzeggen,
is mijn leed niet te overzien.*

*Gekweld zoek ik het mede-
dogen, dat de gunst van mijn
geliefde mij brengt,
die mij in angst en nood
heeft gebracht,
hetgeen ik gewillig onerga.*

*Voor jou alleen,
mijn allerliefste,
is mij geen last te zwaar;
al was het nog zo veel,*

*Ik zou toch aan jou
toegewijd willen sterven
en niet naar een ander liefje*

nit werben.
 Um Hilf ich ruf, mein
 höchster Hort,
 erhö'r mein sehnlich Klagen!
 Schaff mir,
 Herzlieb, dein Botschaft
 schier, ich muß sonst vor
 Leid verzagen!
 Mein traurig's Herz leid't
 großen Schmerz,

wie soll ich's überwinden?

Ich sorg, daß schier
 der Tod mit mir
 will ringen um das Leben,
 tu mir dein Troste geben.

omkijken.
Ik roep om hulp, mijn
toeverlaat boven alles,
verhoor mijn vurig klagen.
Stuur mij spoedig jouw
bericht, allerliefste,
anders wordt het leed
mij teveel!
Mijn droeve hart lijdt
grote smart,

hoe moet ik dit
te boven komen?
Ik vrees dat ik weldra
met de dood om het leven
zal worstelen,
geef mij je troost.

Nieuwe leden

Ken je een sopraan, alt, tenor of bas die op zoek is naar een koor? Laat het ons weten. Zing je zelf? Kom dan eens kijken bij de repetitie, maandagavond van 20.00 - 22.30 uur in 'De Tamboer' aan de Overtoom, of maak een afspraak voor een auditie. Vooral lage bassen en sopranen zijn welkom

Op het ogenblik zijn we bezig met het instuderen van ons jubileumprogramma, dat wij in het najaar van 2000 zullen uitvoeren op zondag 19 november, ter gelegenheid van ons 25-jarig bestaan.

Van de koorleden wordt verwacht dat ze de repetities trouw bezoeken en thuis hun partij voorbereiden. Enige koor- of andere zangervaring en een redelijke 'leesvaardigheid' is gewenst.

Bel voor meer informatie Angèle Janse, tel.: 697 51 07.

Leden Quartna

Sopranen

Marijke Berger
Regine Dittrich
Jeannette Eisses
Hannemarie Janse
Riet Thomas
Arja van de Voorde

Alten

Karin Bijsterveld
Maud Hamers
Lia Harmsen
Marie-José Jongen
Paulien Kuipers
Nelly Kuijs
Maria Lemmens
Irene Levy

Tenoren

Arnold van Alphen
Jan-Diether van de Berg
Jos Bongaarts
Tom Brinckmann
Peter de Jong
Wim Schouten
Jeroen Winkels

Bassen

Rense Hoekstra
Rob Langendam
Chris Leonards
Rutger Lulofs
Joris Panhuysen
Jo Pasmans
Benoit Segonds
Jos Verjans

Leden Alkan

Sopranen

Harma Beenes
Anneke Ekkelboom
Angèle Janse
Riek Jansen
Aline Kuut
Marie José Spreeuwenberg

Alten

Marga Haring
Maaïke Le Gand
Paula Schaap
Monique Starink

Tenoren

Peter Groenewoud
Douwe Miedema
Wim Smits
Jan Tak
Jos Toornend

Bassen

Mundi Coester
Pieter J. van den Hout
Reinold Kuiper
Harry van Tienhoven
Peter van Zaanen